

Gevaren van de Gereformeerde Theologie

4/18: Het gevaar van de leer dat Geloof uitsluitend een zaak van God is

Bron: Middletown Bible Church, <http://www.middletownbiblechurch.org/doctrine/dangerso.htm>,
Sterk bewerkt door M.V.

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)

Het gaat om het gevaar van de leer die zegt dat de aspirant gelovige voor geloof enkel moet **bidden**, in plaats van gewoon te **geloven** in het kader van zijn eigen verantwoordelijkheid.

John MacArthur houdt deze visie. Hij leert dat geloof uitsluitend de gave van God is en hij adviseert dat de aspirant gelovige zou bidden tot God om het geloof te kunnen ontvangen:

“Geloof is een gave van God ... het is permanent ... het geloof dat God geeft verwekt gehoorzaamheid ... God geeft het aan u en Hij ondersteunt het ... Moge God u een waar reddend geloof verlenen, een permanente gave die begint in nederigheid en gebrokenheid over zonde en eindigt in gehoorzaamheid tot gerechtigheid. Dat is waar geloof en het is een gave die enkel God kan geven, **en als u ernaar verlangt, bid en vraag dan dat Hij het u mocht verlenen**” [Transcriptie van John MacArthur’s tape GC 90-21 die gaat over Lordship Salvation].

Merk nauwkeurig op wat MacArthur doet. Hij zegt de gelovige niet gewoon te geloven in de Heer Jezus Christus (Handelingen 16:31) maar te bidden en God te vragen om de gave van geloof. Dit is een scheeftrekking van wat de Bijbel leert.

Nu wordt er door gereformeerden en evangelischen in dit kader een heftige discussie gevoerd over Efeziërs 2:8-9: “Want uit **genade** bent u **gered** geworden, door het **geloof** en **dat** niet uit u, het is de **gave** van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen”.

Waar slaat het woordje “dat” op? Evangelischen zeggen dat het slaat op “gered”, maar gereformeerden menen dat het slaat op “geloof”. Maar in het Grieks kan het woordje “dat” zowel op “gered” als op “geloof” slaan. God gaat dus ultiem zowel over het “geloof” als over de “redding”, opdat niemand zou roemen. Tegelijk echter blijft de eigen, zelfstandige verantwoordelijkheid van de mens om te geloven ongeschonden! Daarvoor moeten we dan andere Schriftplaatsen opnemen dan Efeziërs 2:8-9.

Beide zaken moeten geëerbiedigd worden: van menselijke kant gezien wordt de genade hem door *geloof* toegeëigend, maar van Gods kant wordt de genade ons door Hem *verleend*:

Johannes 1:12: “Maar **allen die Hem aangenomen hebben**, hun heeft **Hij macht gegeven** kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven”.

Hier zien we:

1. Wij moeten Christus aannemen (onze verantwoordelijkheid)
2. Christus maakt ons tot kinderen van God (Gods voornemen vóór de tijden der eeuwen)

Er zijn altijd **twee** luiken aan de redding: 1. Wij moeten geloven, en 2. Gods reddende actie. En toch is alles ultiem Gods werk, zowel het geloven als het redden.

Hier enkele teksten die zeggen dat alles Gods werk is:

Filippenzen 1:29; 2:13; 2 Timotheüs 1:9; Romeinen 9:15-16; **Johannes 6:37a**.

Hier enkele teksten over de verantwoordelijkheid van de mens:

Mattheüs 23:37; Johannes 5:40; Openbaring 22:17; **Johannes 6:37b**.

Dit lijkt voor velen onbegrijpelijk en tegenstrijdig te zijn, maar toch leert de Schrift dit als zuivere waarheid, en dat moeten we dan **aannemen**. Niemand hoort de verantwoordelijkheid van de mens te verdoezelen, en evenmin hoort niemand de Goddelijke hand in alles te veronachtzamen.

Ik verwijs nu verder naar een gedetailleerde studie “Wat is de Gave van God? - een studie van Efeziërs 2:8-9”: http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Efeziërs2_8.pdf; en “De soevereiniteit van God en de verantwoordelijkheid van de mens”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/God-vs-Mens-redding.pdf>.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm